Lietas Nr. C33451312
Lietas arhīva Nr. C-0529-14/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 13.maijā

Rīgas rajona tiesas

tiesnese I.Bāliņa

ar sekretāri A.Soku,

piedaloties prasītājam /pers. A/ un prasītājam pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/ un atbildētāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/, izskatīja 2014.gada 13.maijā atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. D/ par zaudējumu piedziņu, un

konstatēja:

/pers. A/ (turpmāk– prasītājs) Rīgas rajona tiesā 2012.gada 3.jūlijā cēlis prasību pret /pers. D/ (turpmāk tekstā-atbildētājs) par zaudējumu piedziņu.

Prasītājs prasības pieteikumā norāda, ka 1994.gada 27.oktobrī prasītājam tika nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, pamatojoties uz Madonas rajona Liezēres pagasta padomes 1994.gada sēdes protokolu Nr.5, 4.6.&. Īpašuma tiesības reģistrētas /nodalījuma numurs/ ar Madonas rajona zemesgrāmatu nodaļas priekšnieka /pers. E/ 1994.gada 24.novembra lēmumu. Nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala 48,6 ha platībā, no tā 19,2 ha lauksaimniecībā izmantojamā zeme un 27,3 ha meži, kadastra numurs /numurs B/.2002.gada 18.septembrī augstāk norādītais zemes gabals tika pārdots. Lai varētu augstāk norādīto zemes gabalu iereģistrēt zemesgrāmatā bija jāveic zemes gabala uzmērīšanas darbi, jāizcērt meža robežas un jāizstrādā meža apsaimniekošanas projekts.

1994.gada septembrī prasītājs satikās ar savas paziņas /pers. F/ dēlu /pers. D/, kurš piedāvāja sniegt palīdzību zemes gabala reģistrācijai zemesgrāmatā, kā arī veikt citus darbus, kā arī 1994.gada 16.septembrī prasītājs izsniedza atbildētājam Rīgas rajona Vangažu pagastā apstiprinātu pilnvaru Nr.62, kārtot /adrese/īpašuma atgriešanu, ar to saistīto dokumentāciju, kā arī izcirst meža robežas, izstrādāt meža robežas, izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu. Pilnvara derīga līdz 1995.gada 16.septembrim.

Norunas laikā puses vienojās, ka atbildētājs pēc projekta realizējas izmaksās prasītājam atlīdzību Ls 1000,00 apmērā. Pēc projekta realizācijas laikā atbildētājs prasītājam izmaksājis Ls 500,00 apmērā, atlikušo daļu prasītājs nesaņēma.

Projekta realizācijas laikā prasītājs apsekoja zemes gabalu un konstatēja, ka uz zemes gabala ir veikta meža izciršana, kas nav bijusi saskaņota ar prasītāju. Prasītājs mutiski izteica savas pretenzijas atbildētājam, kurš atteicās turpināt jebkādas sarunas, norādot, ka ne ko prettiesisku nav darījis.

1996.gada augusta mēnesī prasītājs vērsās ar iesniegumu Madonas rajona policijas nodaļā par nelikumīgu meža izciršanu. 1996.gada 27.augustā prasītājs saņēma lēmumu par atteikšanos ierosināt krimināllietu. Pārsūdzot lēmumu augstākā iestādē 1997.gada 22.janvārī tika ierosināta krimināllieta Nr.30501397 pēc Latvijas KK 161.panta pirmās daļas. 1997.gada 24.novembrī tika pieņemts lēmums par krimināllietas izbeigšanu un materiālu izdalīšanu papildus pārbaudei.

Krimināllietas Nr.30501397 tika noskaidrots, ka /pers. D/ laika periodā no 1995.gada 19.aprīļa līdz 1996.gada 3.aprīlim Vecpiebalgas mežniecībā saņēma divas ciršanas atļaujas bez konkrēti norādītajiem apjomiem un vienu ciršanas apliecinājumu uz 200 kvm izstrādi. Laika periodā no 1995.gada aprīļa līdz 1996.gada maijam Madonas rajona Liezēres pagasta Vecpiebalgas mežniecības Satlupju apgaitas kvartāla izstrādātajā /pers.B/piederošo mežu atbilstoši meža apsaimniekošanas projektam 917 kvm

par kopējo summu Ls 30 000, samaksājot /pers.B/Ls 500,00.

1995.gadā Vecpiebalgas mežniecībā pie nenoskaidrotiem apstākļiem tika iesniegta arī viltota pilnvara Nr.3420, ar kuru prasītājs pilnvaroja atbildētāju izstrādāt mežu un galveno cirti pēc apsaimniekošanas projekta.

Nopratināts kā cietušais prasītājs liecina, ka 1994.gada 16.septembrī devis /pers. D/ pilnvaru uz viņam piederošos meža izstrādi ar norunu, ka /pers. D/ viņam samaksās Ls 1000. /pers. D/ izstrādājot mežu samaksājis Ls 500. Apsekojot mežu konstatējis, ka izcirsts vairāk nekā bijis sarunāts, līdz ar to atteicies no /pers. D/, saņemt naudu uzskatot, ka ir apkrāpts. Noskaidrojis, ka Vecpiebalgas mežniecībā iesniegta pilnvara Nr.3420 no 1995.gada 5.10., kuru viņš nav parakstījis un nav iesniedzis mežniecībā.

Nopratināta kā lieciniece zvērināta notāre Kaugure liecina, ka viņai uzrādītā pilnvara Nr.3420 no 1995.gada 5.oktobra, uz kuras norādīts, ka tā apstiprināta viņas kantorī, ar viņas zīmogu un parakstu, nekad nav sastādīta un apstiprināta viņas kantorī, kā arī uz tās nav viņas paraksts un zīmogs, kā arī tā nav iereģistrēta reģistrācijas žurnālā.

Meža ciršanas apstākļi pierādīti ar Vecpiebalgas mežniecībā apstiprinātām ciršanas atļaujām, ciršanas apliecinājumu, meža izstrādes apsekošanas aktiem, cirsmu novērtējumiem, koku dakstošanas lapām.

Pilnvaras Nr.3420 viltošanas fakts apstiprināts ar pilnvaras apskati, zīmoga un parakstu ekspertīzi, kurā norādīts, ka gan zīmogs, gan paraksti pilnvarā ir viltoti.

Ar Vidzemes tiesas apgabala prokuratūras lēmumu 2001.gada 30.aprīlī atkārtoti tika atjaunota krimināllieta Nr.30501397.

2003.gada 27.jūnijā Madonas RPP KP PIN speciāliste /pers. L/ izskatīja krimināllietas materiālus un konstatēja, ka ciršanas apstākļi apstiprinās arī ar mežsarga liecībām, un mežniecības dokumentiem. 2001.gada 30.aprīlī lēmums par krimināllietas izbeigšanu atcelts, norādot, ka /pers. D/ uz viltotas pilnvaras pamata izņēmis ciršanas apliecinājumu Nr.724-24 un uz tā pamata veicis cirsmas izstrādi, kura uzskatāma par nelikumīgu koku ciršanu.

1999.gada 20.janvārī prasītājs no Zemkopības ministrijas Meža un medību valsts inspekcijas saņēma vēstuli Nr.1/10 par nelikumīgu ciršanas apliecinājuma izsniegšanu, norādīts, ka ciršanas apliecinājums Nr.724-24, kas izsniegts 1996.gada 3.aprīlī prasītāja pilnvarotai personai atbildētājam ir nelikumīgs, jo ciršanas apliecinājums izsniegts uz 1994.gada 16.septembrī izdotās pilnvaras, kurai derīguma termiņš izbeidzies 1995.gada 16.septembrī.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, var secināt, ka atbildētājs izmantojot prasītāja uzticēšanos, vēlāk arī uz viltotas pilnvaras pamata ir veicis prasītājam piederošā īpašuma koku ciršanu, nodarot prasītājam zaudējumus Ls 30 000,00 apmērā.

Saskaņā ar izdoto pilnvaru, atbildētājam uzticēts kārtot īpašuma atgriešanu, meža robežu izciršanu un izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Republika spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, ir pierādīts, ka atbildētājs rīkojies ar viltu. Nav apšaubāms fakts, ka prasītājs nav pilnvarojis atbildētāju veikt meža transformāciju un izciršanu tādos apmēros kā tas tika izdarīts, tādēļ uzskatāms, ka atbildētājs rīkojies ar ļaunu nolūku radot tīšu kaitējumu un ir pārkāpis pilnvarojuma robežas. Atbildētāja veiktā meža izciršana ir prettiesiska rīcība, darbība, kas radījusi būtisku kaitējumu prasītājam. Atbildētāja prettiesisko darbību rezultātā prasītājam ir nodarīts kaitējums un radušies zaudējumi vismaz Ls 30 000, 00 apmērā. Tādēļ atbildētājam ir pienākums atlīdzināt zaudējumu, ko tas ar savu darbību ir nodarījis prasītājam.

Prasītājs 2012.gada 19.aprīlī vērsās ar pretenziju pie atbildētāja, norādot prasības pamatojumu, atbildētājs līdz prasības pieteikuma sagatavošanai un iesniegšanai nav sniedzis atbildi.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un Civillikuma 1., 1401., 1402., 1641., 2295., 2300., 2304., 2330., 1779., un 1770.pantu, Civilprocesa likuma 1., 43.panta pirmās daļas ceturto daļu, 43.panta trešās daļas, 127.-130. pantam, piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus Ls 30 000,00 apmērā, kas radušies sakarā ar prettiesiska meža izciršanu.

2012.gada 13.septembrī tiesā iesniegti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbilstoši Civillikuma 1895.pantam uzskata, ka minētajai prasībai ir iestājies noilguma termiņš – 10 gadi. Prasītājs prasības pieteikumā norāda, ka 1996.gada augustā ir vērsies ar iesniegumu Madonas rajona policijas nodaļā par nelikumīgu meža izciršanu, kas norāda, ka prasītājs vismaz jau no 1996.gada augusta bija zināms savu iespējamo tiesību aizskārums. Tajā pašā laikā prasība iesniegta tikai 2012.gada 3.jūlijā, tas ir vairāk nekā pēc 16 gadiem, skaitot no brīža, kad viņam kļuvis zināms par savu iespējamo tiesību aizskārumu.

Vienlaikus atbildētāja norāda, ka Valsts meža dienesta Vecpiebalga mežniecības 1996.gada 3.aprīļa izdotā ciršanas apliecinājuma atcelšanu un atzīšanu par prettiesisku regulēja tai laikā spēkā esošie 1995.gada 13.jūnija noteikumi Nr.154 „Administratīvo aktu procesa noteikumi" un 1994.gada 24.marta likums „Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu", un atbilstoši minētajam prasītājs savas tiesības apstrīdēt ciršanas apliecinājumu likumā noteiktajā kārtībā netika izmantojis.

Konkrētajā gadījumā, ievērojot iepriekš minētos apstākļus, norādāms, ka prasītājs 1999.gadā Meža un medību valsts inspekcijā nebija tiesīgs apstrīdēt un lūgt atzīt par prettiesisku Valsts meža dienesta Vecpiebalgas mežniecības 1996.gada 3.aprīļa izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.724-24, un Meža un medību valsts inspekcijas kompetencē nebija ne šādu iesniegumu izskatīts, ne vērtēt ciršanas apliecinājuma tiesiskumu.

Tāpat atbildētājs norāda uz vairākām pilnvarām, kas bijušas izsniegtas no prasītāja atbildētājam, papildus minot, ka prasītājs ir iesniedzis pilnvaru ar sašaurinātu pilnvarojuma apjomu un iesniedzis tiesai citu tekstu, kur atbildētājs nav pilnvarots izstrādāt mežu un nav aprakstīts precīzs peļņas procentu sadalījums.

Atbildētājs ir rīkojies saskaņā ar citu Vangažu bāriņtiesā izdotu 1994.gada 16.septembra pilnvaru, kurā prasītājs pilnvaroja atbildētāju veikt dažādas darbības viņam piederošajā īpašumā, tostarp, veikt kailcirti, izcirst kokus ar šādu peļņas % sadalījumu – atbildētājam 70% un prasītājam 30%. Šāda pilnvara tika izsniegta atbildētājam un saskaņā ar to atbildētājs ir darbojies.

Tā kā prasītājs ar ļaunu nolūku un viltu bija izdevis Vangažu bāriņtiesā divas dažādas satura pilnvaras, kuras datētas ar vienu un to pašu datumu 1994.gada 16.septembri, atbildētāja ieskatā prasītājs apzināti bija viltojis iedzīvošanās nolūkā arī krimināllietas ietvaros figurējošo pilnvaru Nr.3420 no 1995.gada 5.oktobra, lai iegāztu atbildētāju un pierādītu viņa it kā prettiesisko rīcību.

Atbildētājs nav ņēmis vērā, ka 2001.gada 30.aprīļa lēmumā norādītais nav saistošs un tam nav tiesisku seku, jo ar Madonas RPP KP PIN 2003.gada 27.jūnija speciālistes lēmumu, kas ir galīgais šajā krimināllietā, nolemts izbeigt krimināllietu Nr.30501397 sakarā ar to, ka vainīgā persona pilnvaras viltošanā netika noskaidrota un nav iespējams atzīt Vecpiebalgas mežniecībā /Nosaukums A/ meža 14 nogabalā par nelikumīgu.

Prasītājs prasības pieteikumā, lai pierādītu atbildētāja vainu nelikumīgā koku ciršanā, balstās uz absolūti pretrunīgiem argumentiem, kas izslēdz viens otru.

Piemēram, prasītājs prasības pieteikumā, lai pierādītu atbildētāja vainu nelikumīgā koku ciršanā, balstās uz absolūti pretrunīgiem argumentiem, kas izslēdz viens otru.

Piemēram, prasītājs secina, ka atbildētājs uz viltotas pilnvaras pamata ir veicis prasītājam piederošā īpašuma koku ciršanu. Savukārt atsaucas uz Meža un medību valsts inspekcijas vēstuli, kas secinājusi, ka ciršanas apliecinājums izsniegts uz 1994.gada 16.septmebra pilnvaras pamata.

Tāpat atbildētājam vispār nav saprotams, no kuriem šāda summa Ls 30 000,00 un cipari ir ņemti un kā tie tikuši rēķināti. Turklāt par tiem nav iesniegti nekādi pierādījumi, kas to apliecina.

2014.gada 29.aprīlī prasītājs precizējis un iesniedzis prasības grozījumus, norādot, ka lūdz tiesai piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 18 328,11 *euro* apmērā, tas ir, 9018,26 *euro* apmērā par saistību neizpildi- parādu piedziņu – no atbildētāja puses, kas izriet no 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 par meža izciršanu, un atlīdzināt prasītājam radušos zaudējumus 9309,85 *euro* apmērā, kas radīti atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā- izcērtot mežu 200 kvm apjomā, bez prasītāja izsniegta pilnvarojuma, ņemot vērā tālāk norādītos faktiskos apstākļus un lietā esošos pierādījumus.

1994.gada 16.septembrī atbildētājam tika izsniegta pilnvara Nr.62, kurā atbildētājam sniegts pilnvarojums kārot prasītāja pieprasītāj īpašuma dokumentāciju, kā arī izcirst meža robežas un izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu, izstrādāt atļauto galveno cirti ar procentu sadalījumu: 70% /pers. D/, 30% /pers. A/.

Lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi (krimināllietas 1997.gada 24.novembra Madonas RPN izziņas inspektores V.Smeltere lēmums) norāda, ka kopumā laika periodā no 1995.gada aprīļa mēneša līdz 1996.gada maija mēnesim, tika izcirsts mežs 917 kvm apjomā par kopējo summu Ls 30 000,00 (42 686,15). Attiecīgi viena kvm izcirstā meža vērtība ir 32,72 *euro*.

Prasītājs vērš tiesas uzmanību, ka pamatojoties uz 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 ietvaros, veikta meža izciršana 717 kvm apjomā, ko apliecina lietā esošie pierādījumi. Līdz ar to prasītāja ir tiesības saņemt pilnu samaksu 30% apmērām par faktiski izcirsto mežu (717 kvm), tas ir, 10014,27 *euro* (Ls 7038,07) apmērā.

Prasītājs norāda, ka Valsts meža dienesta 1996.gada 3.aprīļa izsniegtais Ciršanas apliecinājums Nr.724-24 par meža izciršanu 200 kvm apjomā, tika atzīst par prettiesisku, ņemot vērā, ka pats pilnvarojums – 1995.gada 5.oktobrī pilnvara 3420 – uz kā pamata izsniegts konkrēts ciršanas apliecinājums, kriminālprocesa ietvaros tika atzīst par viltotu un spēkā neesošu.

Prasītājs norāda, ka ar 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes /pers. L/ lēmumu konstatēts pilnvaras Nr.3420 viltošanas fakts, līdz ar to pilnvarojuma līgums nav ticis nodibināts starp pusēm. Līdz ar to visas darbības no atbildētāja puses ir veiktas saistībā ar prasītājam piederošo zemes gabalu ārpus 1994.gada 16.septembra izsniegtā pilnvarojuma Nr.62, uzskatāms par prettiesiskām un konkrētajā gadījumā par zaudējumu nesošām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma ietvaros ir veikta meža izciršana 717 kvm apjomā. Līdz ar to prasītājs lūdz tiesai ņemt vērā, ka atlikušais meža izciršanas apjoms- 200 kvm- veikts ārpus pilnvarojuma robežām, pārkāpjot atbildētājam doto pilnvarojumu, radot reālus zaudējumus 9309,85 *euro* apmērā.

Ņemot vērā meža izciršanas 717 kvm apjomā novērtējumu 33380,91 euro apmērā, prasītājam ir tiesības saņemt 10 014,27 *euro* apmērā.

Ņemot vērā, ka atbildētājs līdz šim brīdim ir veicis samaksu prasītājam tikai 996,01 *euro* apmērā, prasītājam ir tiesības saņemt pilnu samaksu 30% apmērām, par faktiski izcirsto mežu 717 kvm atbilstoši 1994.gada 16.septembrī izsniegtajam pilnvarojumam Nr.62, tas ir, 9018,26 *euro* apmērā.

Prasītājs norāda, ka, apsekojot konkrēto nekustamo īpašumu un konstatējot, ka ir veikta patvaļīga meža aizciršana no atbildētāja puses pārsniedzot 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma robežas, prasītājs mutvārdos vēršas pie atbildētāja, izsakot savas pretenzijas saistībā ar parāda piedziņu un zaudējumu atlīdzināšanu. Tā kā atbildētājs nav veicis saistību izpildi, kā arī nav veicis zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar prettiesiski izcirstu mežu 200 kvm platībā, prasītājs 1996.gafa augusta mēnesī vērsās ar iesniegumu Madonas rajona policijas nodaļā ar nelikumīgu meža izciršanu.

Tādējādi prasītājs uzskata, ka veiktās darbības var tikt uzskatītas par darbībām Civillikuma 1905.panta izpratnē. Turklāt, ņemot vērā, ka tikai ar 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes lēmumu tika noskaidrots un konstatēts, ka 1995.gadā Vecpiebalgas mežsaimniecībā pie nenoskaidrotiem apstākļiem tika izsniegta arī viltota pilnvara Nr.3420. Ciršanas apstākļi apstiprinās arī ar mežsarga liecībām un mežsaimniecības dokumentiem. Viltotā pilnvara Nr.3420 iesniegta Vecpiebalgas

mežsaimniecībā un uz tās pamata izdarīta koku ciršana /Nosaukums A/ meža 14 nogabalā.

Līdz ar to secināms, ka noilguma iesākums skaitāms no brīža, kad pieņemts gala lēmums kriminālprocesā. Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājs ir ievērojis Civillikuma 1895.pantā noteikto termiņu, jo 2012.gada 19.aprīlī tika iesniegts atbildētājam pirmstiesas brīdinājums.

Lietā iesniegtie pierādījumi – krimināllietas materiāli, tai skaitā, 1999.gada 20.janvāra Zemkopības ministrijas Meža un medību inspekcijas vēstule „Par nelikumīgu ciršanas apliecinājuma izsniegšanu" un 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes /pers. L/ lēmums- apliecina un pierāda tiesību aizskārēja- atbildētāja – neattaisnojumu darbību – prettiesisku teritorijas (meža) izciršanu (200kvm apjomā) uz viltotas pilnvaras pamata, radot zaudējumus 9309,85 *euro* apmērā.

Prasītājs norāda, ka prasītājs devis atbildētājam pilnvarojumu līdz 1995.gada 16.septembrim, atbildētājs nebija tiesīgs izcirst mežu un radīt prasītājam zaudējumus, pēc 1994.gada 16.septmebrī izsniegtās pilnvarojuma Nr.62 noteiktā termiņa notecējuma.

Tiesai iesniegtie pierādījumi apliecina, ka atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā, prasītājam nodarīti zaudējumi 9309,85 *euro* apmērā un tie ir radušies cēloņsakarībā ar atbildētāja neatļautu rīcību – patvaļīgu meža izciršanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, konstatēti visi nepieciešamie priekšnoteikumi prasības apmierināšanai. (LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 1\2.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-143)

Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājs lūdz pieņemt lūgumu par prasības grozījumiem un apmierināt prasību par parāda piedziņu un zaudējumu atlīdzināšanu, kopumā 18328,11euro apmērā.

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 6.punktu un trešās daļas 3.punktu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 18 328,11 *euro* apmērā, no kā, 9018,26 *euro* apmērā sastāda par saistību neizpildi – parāda piedziņu, kas izriet no 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 par meža izciršanu, un piedzīt 9309,85 apmērā radušos zaudējumus, kas radīti atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā – izcērtot mežu 200 kvm apjomā, bez prasītāja izsniegtā pilnvarojuma; piedzīt samaksāto valsts nodevu.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē uztur prasībā uz prasības grozījumiem norādītajiem apstākļiem, un papildus paskaidro, ka prasītājs groza rakstveida prasību, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētāja par prasītājam piedzīt 18 328, 11 *euro* apmērā. Prasītājs groza rakstveidā prasību, lūdzot tiesai, piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam parādu EUR 18328,11 apmērā, tas ir, EUR 9018,26 (LVL 6338,07) apmērā par saistību neizpildi- parādu piedziņu- no Atbildētāja puses, kas izriet no 1994.gada 16.septembri izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 par meža izciršanu, un atlīdzināt Prasītājam radušos zaudējumus EUR 9309,85 (LVL 6544,00) apmērā, kas radīti Atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā- izcērtot mežu 200 m^3 apjomā, bez Prasītāja izsniegta pilnvarojuma, ņemot vērā tālāk norādītos faktiskos apstākļus un lietā esošos pierādījumus. 1994.gada 16.septembrī Atbildētājam tika izsniegta pilnvara Nr.62 (pilnvara derīga līdz 1995.gada 16.septembrim), kurā Atbildētājam sniegts pilnvarojums: „kārtot manis pieprasītā īpašuma dokumentāciju, ka arī izcirst meža robežas un izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu, izstrādāt atļauto galveno cirti ar procentu sadalījumu: 70% /pers. D/, 30% /pers. A/". Iepriekš minēto apliecina arī pats Atbildētājs savā 2012.gada 12.spetembra rakstveida paskaidrojumā (4.punkts) tiesai, kurā norāda, ka ir rīkojies saskaņā ar Vangažu bāriņtiesā (Vangažu TDP IK) izdotu 1994.gada 16.septembra pilnvaru, kurā Prasītājs pilnvaroja Atbildētāju veikt dažādas darbības viņam piederošajā īpašumā, tostarp, veikt kailcirti, izcirst kokus ar šādu pelņas % sadalījumu — Atbildētājam 70% un Prasītājam 30%. Lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi (krimināllietas materiāli: 1997.gada 24.novembra Madonas IZPN izziņas inspektores V.Smelteres Lēmums) norāda, ka kopumā laika periodā no 1995.gada aprīļa mēneša līdz 1996.gada maija mēnesim, tika izcirsts mežs 917 m^3 apjomā par kopējo summu LVL 30000,00 (EUR 42686,15). Attiecīgi viena m^3 izcirstā meža vērtība sastāda EUR 32,72. Prasītājs vērš tiesas uzmanību, ka pamatojoties uz 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 ietvaros, veikta meža izciršana 717m3 apjomā, ko apliecina lietā esošie pierādījumi, 1997.gada 24.novembra Madonas RPN izziņas inspektores V.Smelteres Lēmumā ietvertā informācija. Līdz ar to Prasītājam ir tiesības saņemt pilnu samaksu, 30% apmērā, par faktiski izcirsto mežu (717m3), tas ir, EUR 10014,27 (LVL 7038,07) apmērā. Prasītājs norāda, ka Valsts meža dienesta 1996.gada 03.aprīļa izsniegtais Ciršanas apliecinājums Nr.724-24 par meža izciršanu 200 m3 apjomā, tika atzīts par prettiesisku, ņemot vērā, ka pats pilnvarojums - 1995.gada 05.oktobrī pilnvara Nr.3420 - uz kā pamata izsniegts konkrētais ciršanas apliecinājums, kriminālprocesa ietvaros tika atzīts par viltotu un spēkā neesošu (2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes /pers. L/ Lēmums). Prasītājs norāda, ka ar 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes /pers. L/ Lēmumu konstatēts pilnvaras Nr.3420 viltošanas fakts, līdz ar to pilnvarojuma līgums nav ticis nodibināts starp Prasītāju un Atbildētāju (līdzēju vienošanās neesamība). Līdz ar to visas darbības no Atbildētāja puses, kas ir veiktas saistībā ar Prasītājam piederošo zemes gabalu ārpus 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62, uzskatāmas par prettiesiskām un konkrētajā gadījumā par zaudējumu nesošām. Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 ietvaros ir veikta meža izciršana 717m3 apjomā. Līdz ar to, Prasītājs lūdz, tiesai, ņemt vērā, ka atlikušais meža izciršanas apjoms - 200m^3 - veikts ārpus pilnvarojuma robežām, pārkāpjot Atbildētājam doto pilnvarojumu, radot reālus zaudējumus, EUR 9309,85 (LVL 6544,00) apmērā. Saskaņā ar Civillikuma 2289.pantu, ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) - zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu. Civillikuma 2290.pants nosaka, ka pilnvarojuma līgumu nodibina ar līdzēju vienošanos. 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 ietvaros, veikta meža izciršana 717m^3 apjomā no Atbildētāja puses, kas novērtējams naudas izteiksmē - EUR 33380,91 (LVL 23460,24) apmērā. Līdz ar to Prasītājam ir tiesības saņemt pilnu samaksu, 30% apmērā, par faktiski izcirsto mežu (717m3), tas ir, EUR 10014,27 (LVL 7038,07) apmērā. Ņemot vērā, ka Atbildētājs līdz šim brīdim ir veicis samaksu Prasītājam tikai EUR 996,01 (LVL 700,00) apmērā, Prasītājam ir tiesības saņemt pilnu samaksu, 30% apmērā, par faktiski izcirsto mežu (717 m^3), atbilstoši 1994.gada 16.septembrī izsniegtajam pilnvarojumam Nr.62., tas ir, EUR 9018,26 (LVL 6338,07) apmērā. Saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu, visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Taču Civillikuma 1905.pants nosaka, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu. Prasītājs norāda, ka, apsekojot konkrēto nekustamo īpašumu un konstatējot, ka ir veikta patvaļīga meža izciršana no Atbildētāja puses, pārsniedzot 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 robežas, Prasītājs mutvārdos vērsās pie Atbildētāja, izsakot savas pretenzijas saistībā ar parādu piedziņu un zaudējumu atlīdzināšanu. Tā kā Atbildētājs nav veicis savu saistību izpildi, kas izriet no 1994.gada 16.septembrī izsniegtā

pilnvarojuma Nr.62, kā arī nav veicis zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar prettiesiski izcirstu mežu 200 m^3 platībā, Prasītājs1996.gada augusta mēnesī vērsās ar iesniegumu Madonas rajona policijas nodaļā par nelikumīgu meža izciršanu. Iepriekš minēto apliecina arī pats atbildētājs savā 2012.gada 12.septembra rakstveida paskaidrojumā tiesai, ka Prasītājs ir vērsies (1996.gada augustā) ar iesniegumu Madonas rajona policijas nodaļā. Ņemot vērā iepriekš minēto, Prasītāja veiktās darbības var tikt uzskatītas par darbībām Civillikuma 1905.panta izpratnē. Turklāt ņemot vērā, ka tikai ar 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes /pers. L/ Lēmumu tika noskaidrots un konstatēts, ka 1995.gadā Vecpiebalgas mežsaimniecībā pie nenoskaidrotiem apstākļiem tika izsniegta arī viltota pilnvara Nr.3420. Ciršanas apstākļi apstiprinās arī ar mežsargu liecībām un mežniecības dokumentiem. Viltotā pilnvara Nr.3420 iesniegta Vecpiebalgas mežniecībā un uz tās pamata izdarīta koku ciršana /Nosaukums A/ meža 14 nogabalā. Līdz ar to, secināms, ka noilguma iesākums skaitāms no brīža, kad pieņemts gala lēmums kriminālprocesā. Turklāt pats Atbildētājs savā paskaidrojumā (5.punkts) norāda uz 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes neatļautu rīcību — patvaļīgu meža izciršanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, konstatēti visi nepieciešamie priekšnoteikumi prasības apmierināšanai. (LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 2.aprīļa Spriedums Lietā Nr. SKC- 143). Ņemot vērā iepriekš minēto, Prasītājs lūdz pieņemt Lūgumu par prasības grozījumiem un apmierināt prasību par parāda piedziņu un zaudējumu atlīdzināšanu, kopumā, EUR 18328,11 apmērā. Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 6.punktu un trešās daļas 3.punktu, lūdzu tiesu: Pieņemt Lūgumu par prasības grozījumiem 2012.gada 28.jūnija Prasītāja Prasības pieteikumā par zaudējumu atlīdzināšanu. Piedzīt par labu Prasītājam no Atbildētāja parādu EUR 18328,11 (astoņpadsmit tūkstoši trīs simti divdesmit astoņi euro un vienpadsmit centi) apmērā, no kā, EUR 9018,26 (deviņi tūkstoši astoņpadsmit euro un divdesmit seši centi) apmērā sastāda par saistību neizpildi- parādu piedziņu, kas izriet no 1994.gada 16.septembrī izsniegtā pilnvarojuma Nr.62 par meža izciršanu un piedzīt EUR 9309,85 (deviņi tūkstoši trīs simti deviņi euro un astoņdesmit pieci centi) apmērā radušos zaudējumus, kas radīti Atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā — izcērtot mežu, 200m^3 apjomā, bez Prasītāja izsniegta pilnvarojuma. Atlīdzināt Prasītāja labā iemaksāto valsts nodevu EUR 839,49 (LVL 590,00) apmērā.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzīst un uzskata, ka ir iestājies noilgums, jo saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu – visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteiktā iesākuma termiņa, izbeidzas, ja likumā noteiktā persona neizlieto tās 10 gadu laikā. Konkrētajā gadījumā arī tiesas sēdē apstiprinājās, ka arī prasītājs 1996.gadā ir uzzinājis par iespējamo nelikumīgo meža izciršanu un iespējamiem saviem zaudējumiem. Tas pierāda to, ka prasītājam vismaz no 1996.gada augusta bija zināms par savu iespējamo prasību aizskārumu. Tajā pašā laikā prasību par zaudējumu piedziņu prasītājs iesniedz pēc 16 gadiem, skaitot no brīža, kad viņam ir kļuvis zināms par iespējamo tiesību aizskārumu. Prasītājs savas tiesības nav izmantojis noteiktā noilguma termiņā. Prasītājs šobrīd ir iesniedzis papildinājumus prasības pieteikumam un uzskata, ka šis 2003.gada 27.jūnija lēmums ir pamats un atskaites punkts no kura jāsāk skaitīt šis noilguma termiņš. Atbildētāja tam pilnībā nepiekrīt, jo civilprocesuālajā kārtībā persona savas tiesības var aizstāvēt neatkarīgi no tā vai viņš vēršas policijā vai prokuratūrā. Kā arī nav jāgaida nekādi lēmumi, ja viņš uzskata, ka viņam kāda persona ir parādā. Noilgumu sāk skaitīt neatkarīgi no lēmuma. 2003.gada 27.jūnija lēmums ir par atkārtotu viltotu pilnvaru. Lietas materiālos tika konstatēts, ka pilnvara ir viltota. Netika konstatēts, ka /pers. D/ ir viltojis. Netika konstatēts, ka /pers.B/ir viltojis. Tika konstatēts pats fakts. Šai lietai ar šo lēmumu būtībā nav nekāda sakara. Prasītājs apgalvo, ka atbildētājs ir izcirtis šos mežus saskaņā ar pilnvaru Nr.62. Ir divas pilnvaras Nr.62. Prasītājs aizgāja uz bāriņtiesu un izdeva pilnvaru Nr.62. Šajā pilnvarā ir rakstīts, ka /pers. A/ pilnvaro /pers. D/ kārtot īpašuma dokumentāciju, kā arī izcirst meža robežas un izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu, izstrādāt atļauto galveno cirti ar % sadali -atbildētājam 70% un prasītājam 30%. Šī pilnvara tika izsniegta atbildētājam un saskaņā ar to atbildētājs darbojās. Otru pilnvaru Nr.62 viņš nebija saņēmis. Šī pilnvara galvenokārt atļauj izstrādāt galveno cirti. Tas pierāda prasītāja mērķi šo mežu izcirst. Šeit tiesas sēdē izskan spekulācijas, ka bija domāts tikai meža robežas izcirst. Šī pilnvara konkrēti apliecina to, ka prasītājs pilnvaroja atbildētāju izcirst šim īpašumam galveno cirti. Citu pilnvaru viņš neizsniedza. Pirmajā prasības pieteikumā viņš lūdz atlīdzināt zaudējumus un iesniedz tiesai dokumentos šo otro pilnvaru Nr.62, kurā vairs atbildētājam nav atļauts izcirst galveno cirti, bet tikai kārtot dokumentus. Šīs ir divas pilnīgi atšķirīgas pilnvaras. Krimināllietas laikā tika konstatēts, ka prasītājs pēc pilnvaras izsniegšanas atbildētājam griezās bāriņtiesā un lūdza izsniegt otro pilnvaru Nr.62. Šī pilnvara liecina par kaut kādu ļaunprātīgu plānu. Meži tika izcirsti pamatojoties uz pirmo pilnvaru.

Noklausoties pušu paskaidrojumus, noskaidrojot lietas apstākļus, pārbaudot un novērtējot lietā gūtos pierādījumus to kopumā, tiesa uzskata, ka prasība ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa paredz, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītājam 1994.gada 27.oktobrī prasītājam tika nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, pamatojoties uz Madonas rajona Liezēres pagasta padomes 1994.gada sēdes protokolu Nr.5, 4.6.&. Īpašuma tiesības reģistrētas Madonas /nodalījums/ /nodalījums/, ar Madonas rajona zemesgrāmatu nodaļas priekšnieka /pers. E/ 1994.gada 24.novembra lēmumu. Nekustamais īpašums sastāv no zemes gabala 48,6 ha platībā, no tā 19,2 ha lauksaimniecībā izmantojamā zeme un 27,3 ha meži, kadastra numurs /numurs B/. (lietas lapa 8) Tāpat lietā nav strīda, ka 2002.gada 18.septembrī augstāk norādītais zemes gabals tika pārdots.

No lietas materiāliem izriet, ka 1994.gada 16.septembrī prasītājs izdevis pilnvaru (lietas lapa 10), saskaņā ar kuru pilnvarojis atbildētāju kārtot /adrese//Nosaukums A/ īpašuma atgriešanu ar tās saistīto dokumentāciju, kā arī izcirst meža robežas, izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu. Pilnvara derīga līdz 1995.gada 16.septembrim. (lietas lapa 10)

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka 1994.gada 16.septembrī prasītājs izdevis atbildētājam pilnvaru, saskaņā ar kuru prasītājs pilnvaro atbildētāju kārtot prasītāja pieprasītā īpašuma dokumentāciju, kā arī izcirst robežas un izstrādāt meža apsaimniekošanas projektu, izstrādāt atļauto galveno izcirti ar procentu sadali: 70% atbildētājam, 30% - prasītājam. (lietas lapa 43)

Tādējādi lietas izskatīšanas gaitā noskaidrojās, ka prasītājas izdevis vienā dienā divas pilnvaras ar atšķirīgiem pilnvarojumiem

atbildētājam.

Lietā nav strīda, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvējušas pilnvarojuma attiecības, kas izriet no 1994.gada 16.septembrī izdotajām pilnvarām.

No lietas materiāliem pievienotā Madonas RPN 1997.gada 24.novembra lēmuma izriet, ka nolemts izdalīt materiālus par viltotās pilnvaras sastādīšanu un izsniegšanu Vecpiebalgas mežniecībā atsevišķā lietvedībā un nosūtīt Cēsu rajona Valsts policijas nodaļai; Krimināllietu Nr.C30501397 izbeigt sakarā ar to, ka /pers. D/ darbībās nav nozieguma sastāva. (lietas lapa 11)

No lietas materiāliem pievienotā 2003.gada 27.jūnija Madonas RPP KP PIN speciālistes lēmuma izriet, ka nolemts izbeigt krimināllietu Nr.30501397. (lietas lapa 12) Minētā krimināllieta ierosināta pēc Kriminālkodeksa 161.panta pirmās daļas attiecībā uz pilnvaras viltojumu. Lēmumā norādīts, ka, veicot pirmstiesas izmeklēšanu Cēsu RPP izziņas izdarītāji nekonstatēja, ka kāda persona būtu saucama pie kriminālatbildības par viltošanu, līdz ar ko krimināllieta izbeidzama. (lietas lapa 12)

No lietas materiāliem redzams, ka Zemkopības ministrija Meža un medību valsts inspekcija 1999.gada 20.janvāra vēstulē prasītājam norāda, ka šinī gadījumā ciršanas apliecinājums Nr.724-24, kas izsniegts 1996.gada 3.aprīlī prasītāja pilnvarotajai personai, ir nelikumīgs, jo ciršanas apliecinājums izsniegts uz 1994.gada 16.septembrī izdotās pilnvaras, kurai derīguma termiņš izbeidzas 1995.gada 16.septembrī. Ciršanas apliecinājumu nelikumīgi izsniedzis bijušais Cēsu virsmežniecības Vecpiebalgas mežniecības mežzinis /pers. AB/. (lietas lapa 13)

No lietas materiāliem izriet, ka 2012.gada 19.aprīlī prasītājas vērsies pie atbildētāja ar rakstveida pirmstiesas brīdinājumu, kurā lūdz atlīdzināt viņam radušos zaudējumus. (lietas lapa 16)

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka 1996.gada 27.augustā Madonas PRN kārtības policija pieņēma lēmumu, kurā atteica ierosināt krimināllietu, norādot, ka atbildētājs neko nelikumīgu nav darījis, bet izcirtis pilnvarā paredzēto meža galveno cirti, t.i., pirmajā piecgadē paredzētos 5 ha meža.

No lietas materiāliem izriet, ka Cēsu valsts virsmežniecība 1997.gada 30.jūlijā Madonas rajona Policijas nodaļai adresētā vēstulē norāda, ka prasītāja īpašumā /adrese/ mežā, meža apsaimniekošanas un izmantošanas noteikumi nav pārkāpti, līdz ar to, Valsts meža dienesta darbiniekiem nav pamata veikt likumīgi cirsto koku uzmērīšanu. Gadījumā, ja prasītājam ir nepieciešama šādu darbu veikšana, tad Valsts meža dienests darbinieki var sniegt šāda pakalpojuma pret samaksu par VMD 1996.gada 10.aprīļa rīkojuma Nr.29 pielikumā noteikto izcenojumu.

Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka pusēm pastāv strīds par noilgumu, vai prasītājs ir izmantojis savas tiesības Civillikumā paredzētajā noilguma termiņā.

Tāpat secināms, ka pusēm pastāv strīds par noilguma iesākumu, jo prasītājs uzskata, ka tas ir rēķināms no pēdējā pieņemtā lēmuma krimināllietā par dokumentu viltojumu, tas ir, 2003.gada 27.jūnija, savukārt atbildētājs uzskata, ka tas ir iesācies brīdī, kad prasītājs ir uzzinājis par meža izciršanas faktu, vēlākais 1996.gada augustā.

Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka pusēm nav strīda, ka prasītājs par veikto meža izciršanas faktu uzzinājis ne vēlāk kā 1996.gada augustā, jo minētajā laikā prasītājs bija vērsies ar iesniegumu policijā.

Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Savukārt Civillikuma 1910.pants noteic, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība. Tādēļ noilguša prasījumu nevar izlietot arī kā ierunu, piemēram, ieskaitam.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 2289.pants noteic, ka arpilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) - zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Civillikuma 2290.pants noteic, ka pilnvarojuma līgumu nodibina ar līdzēju vienošanos, kas var notikt arī klusējot, ja kāds apzināti pielaiž trešo personu vest savas lietas. Tās personas klusēšana, kam uzdevums dots, nav vēl uzskatāma par pietiekošu un šaubu gadījumā atzīstama par nepiekrišanas zīmi.

Tiesa secina, ka minētais pušu strīds un saistība izriet no pilnvarojuma līguma, kuru apstiprina izdotās prasītāja pilnvaras atbildētājam. Tāpat tiesa norāda, ka arīdzan pilnvarojuma robežu pārkāpšana ir strīds, kas izriet no Civillikumā regulētā pilnvarojuma līguma.

Tādējādi noilgumam ir pakļauta Civillikumā paredzētā pilnvarojuma saistība, kas nodibināta starp pusēm 1994.gada 16.septembrī ar izsniegtajām pilnvarām.

Tiesa pievienojas tiesību doktrīnā paustajam viedoklim, ka kreditora darbības, kas pauž vēlēšanos īstenot savas tiesības, pārtrauc noilgumu. Atšķirībā no noilguma apturēšanas noilguma pārtraukumam var sekot jauns noilguma skaitījums, neņemot vērā iepriekš notecējušo laiku. Civillikumā ir noteikti trīs pārtraukšanas pamati: 1) prasības celšana; 2) atgādinājums parādniekam; 3) parāda atzīšana. (Saistību tiesības I daļa, K.Torgāns, Rīga, 2006., 282.lpp)

Civilprocesa likuma 1.pants noteic, ka katrai fiziskajai un juridiskajai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzībā tiesā.

Kā izriet no lietas materiāliem un pušu paskaidrojumiem, prasītājs pirms 2012.gada pie paša atbildētāja nebija vērsies ar rakstveida pretenziju jeb rakstveida atgādinājumu civiltiesiskā kārtībā. Prasītājs atsaucas uz mutvārdus atgādinājumiem, kas

nepierādās ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Tāpat tiesa uzskata, ka prasītāja vēršanos tiesībaizsardzības iestādēs kriminālprocesa uzsākšanai, nav kvalificējams kā atgādinājums kreditoram par pilnvarojuma izrietošās saistības izpildījumu nolīgtajā apmērā, jo civillikumā definētā pilnvarojuma mērķis ir noregulēt attiecībās starp diviem privāttiesību subjektiem, savukārt Krimināllikumā paredzētais sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa vai likumā paredzētajos gadījumos nosaka prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu.

Tādējādi sasaistīt kriminālprocesa virzību ar civiltiesisku strīdu, kas izriet no pilnvarojuma līguma pārkāpšanu, nav tiesiska pamata.

Ņemot vērā lietas izskatīšanas gaitā, konstatēts, ka prasītājs ir uzzinājis par viņa tiesību iespējamo aizskārumu vēlākais 1996.gada augustā, notecējuma iesākuma termiņš skaitāms no minētā termiņa.

Civillikuma 1895.pants noteic, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Tādējādi pilnvarojuma saistība, tai skaitā, kas izriet no iespējamās pilnvarojuma robežu pārkāpšanas, pakļauta desmit gadu noilgumam, kas noildzis 2006.gada augustā, ņemot vērā, ka lietā nepierādās prasītāja atgādinājumi civiltiesiskā kārtībā atbildētājam laika posmā līdz 2006.gada augustam. Prasība tiesā celta 2012.gada 3.jūlijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka prasītājs ir nokavējis Civillikuma 1895.pantā noteikto prasības celšanas termiņu un līdz ar to ir zaudējis tiesību prasības kārtībā vērsties pret atbildētāju sakarā ar 1994. un 1995.gadā veikto meža izciršanu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma, līdz ar to pārējiem lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem nav nozīmes, jo ar prekluzīva termiņa izbeigšanos ir izbeigušās prasītāja tiesības celt prasību pret atbildētāju.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, tiesas izdevumus, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Tādējādi no prasītāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,80 *euro* jeb Ls 4,78 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 15.pantu, 39.pantu, 41.panta pirmo daļu, 97.pantu, 189.pantu- 193.pantu, 195.pantu un 204.[1] pantu, tiesa,

nosprieda:

/pers. A/ **prasību** pret /pers. D/ par zaudējumu piedziņu **noraidīt**.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevums 6,80 *euro* jeb Ls 4,78.

Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (prasītāja vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 27.maija Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 415.panta otrajai daļai, ja spriedums sastādīts pēc noteiktā datuma, sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas 2014.gada 10.jūnija.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2014.gada 10.jūnijā.

Tiesnese I.Bāliņa